23. Теорема на Ферма. Теореми за средните стойности (Рол, Лагранж и Коши). Формула на Тейлър.

Анотация: Необходимо е да се докажат следните, формулирани общо, теореми: Нека f е непрекъсната в затворения интервал [a,b] и притежава производна поне в отворения интервал (a,b). Да се докаже, че:

- а) ако f(a) = f(b), то съществува такова $c \in (a, b)$, че f'(c) = 0 (**Рол**);
- б) съществува такова $c \in (a, b)$, че f(b) f(a) = f'(c)(b a) (**Лагранж**);
- в) ако g е непрекъсната в затворения интервал [a,b] и притежава производна поне в отворения интервал $(a,b), g'(x) \neq 0, x \in (a,b)$, то съществува такова $c \in (a,b)$, че

$$\frac{f(b) - f(a)}{g(b) - g(a)} = \frac{f'(c)}{g'(c)}$$
(Коши)

За доказателството на теоремата на Рол да се използва (без доказателство) <u>теоремата на Вайерщрас</u>, според която всяка непрекъсната функция в краен и затворен интервал достига своя максимум и минимум.

Необходимо е още да се изведе формулата на Тейлър с остатъчен член във формата на Лагранж.

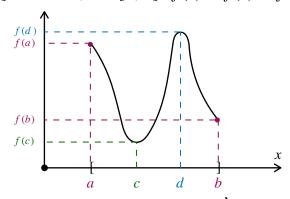
Дефиниция (Производна)

Производна на функцията f(x) в точката x_0 наричаме границата $f'(x) = \lim_{x \to x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$.

Аналогично може да запишем производната f'(x) като $\lim_{\Delta x \to 0} \frac{\Delta f(x)}{\Delta x}$, където сме положили $\Delta x = x - x_0$ и $\Delta f(x) = f(x_0 + \Delta x) - f(x_0)$.

Теорема на Вайерщрас

Ако f(x) е непрекъсната върху [a,b], то съществуват абсолютен максимум и абсолютен минимум на f върху [a,b]. Тоест $\exists c,d \in [a,b]: f(c) \leq f(x) \leq f(d), \forall x \in [a,b].$

Теорема на Ферма (Теорема за вътрешния екстремум)

Ако f е диференцируема в отворения интервал (a,b) и достига максимум в някаква точка $c \in (a,b)$ (т.е., $f(c) \ge f(x)$ за всяко $x \in (a,b)$), то f'(c) = 0. Дуално, твърдението е вярно и когато f(c) е мимнимум.

Доказателство. Тъй като c е в отворения интервал (a,b), може да построим две редици (x_n) и (y_n) , които схождат към c и изпълняват неравенствата $x_n < c < y_n$ (т.е. x_n клони към c отляво, а y_n клони към c отдясно), за всяко $n \in \mathbb{N}$. От това, че f(c) е максимум следва, че $f(y_n) - f(c) \le 0$ за всяко n и следователно $f'(c) = \lim_{n \to \infty} \frac{f(y_n) - f(c)}{y_n - c} \le 0$. Аналогично,

 $\lim_{n \to \infty} \frac{f(x_n) - f(c)}{x_n - c} \ge 0$ за всяко x_n , тъй като и числителят и знаменателят са отрицателни.

Следователно $f'(c) = \lim_{n \to \infty} \frac{f(x_n) - f(c)}{x_n - c} \ge 0$. Единствената възможност, при която са удовлетворени и двете неравенства за f'(c) е когато f'(c) = 0, което искахме да докажем.

Теорема на Рол

Нека $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ е непрекъсната в интервала [a,b], диференцируема в (a,b) и f(a)=f(b). Тогава съществува точка $c\in(a,b)$, където f'(c)=0.

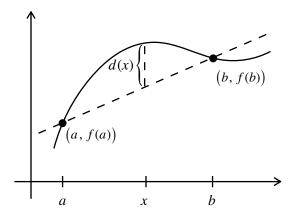
Доказателство. Тъй като f е непрекъсната в компактно множество, то f има максимум и минимум в това множество (от теоремата на Вайерщрас). Ако И максимума И минимума са в крайна точка на интервала, то тогава със сигурност f е константа и f'(x) = 0 за всяко x от интервала (a,b). В този случай може да си изберем c да е която и да е точка от (a,b). От друга страна, ако поне максимума ИЛИ минимума е в някаква точка c вътрешна за интервала (a,b), то от теоремата за вътрешния екстремум (Ферма) следва, че f'(c) = 0.

Теорема на Лагранж

Нека $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ е непрекъсната в интервала [a,b] и диференцируема в (a,b). Тогава съществува $c \in (a,b)$, такова, че $f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b-a}$.

Доказателство. Забележете, че теоремата на Лагранж се редуцира до теоремата на Рол, в случая когато f(a) = f(b). Стратегията на доказателството е да редуцираме още погенерално твърдение до теоремата на Лагранж.

Уравнението на правата през $\left(a,\,f(a)\right)$ и $\left(b,\,f(b)\right)$ е $y=\left(\frac{f(b)-f(a)}{b-a}\right)(x-a)+f(a).$

Искаме да разгледаме разстоянието от тази права до f(x). За тази цел нека

$$d(x) = f(x) - y = f(x) - \left[\left(\frac{f(b) - f(a)}{b - a} \right) (x - a) + f(a) \right]$$

П

Забележете, че d е непрекъсната в [a,b], диференцируема върху (a,b) и изпълнява условието d(a)=0=d(b). Следователно, от теоремата на Рол, съществува $c\in(a,b)$, за което d'(c)=0. Но $d'(x)=f'(x)-\frac{f(b)-f(a)}{b-a}$ откъдето $0=f'(c)-\frac{f(b)-f(a)}{b-a}$ (Рол).

Теорема на Коши

Ако f и g са непрекъснати в интервала [a,b] и диференцируеми в (a,b), то съществува точка $c\in(a,b)$, за която $\big[f(b)-f(a)\big]g'(c)=\big[g(b)-g(a)\big]f'(c).$

Ако g' никога не се нулира в (a, b), то твърдението може да се запише като

$$\frac{f'(c)}{g'(c)} = \frac{f(b) - f(a)}{g(b) - g(a)}.$$

Доказателство. Резултатът следва след директно прилагане на теоремата на Лагранж за $h(x) = \left[f(b) - f(a)\right]g(x) - \left[g(b) - g(a)\right]f(x).$

h(x) е непрекъсната в [a,b] и диференцируема в (a,b) и следователно (от Лагранж) съществува $c\in (a,b)$, за което $h'(c)=\dfrac{h(b)-h(a)}{b-a}$ (*)

Какво всъщност е това? Нека проверим.

$$h(b) = [f(b) - f(a)]g(b) - [g(b) - g(a)]f(b)$$

$$h(a) = [f(b) - f(a)]g(a) - [g(b) - g(a)]f(a)$$

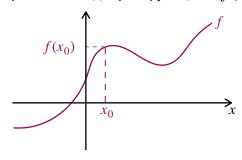
Заместваме с тези резултати в (*) и полуаваме, че

$$h'(c) = \frac{h(b) - h(a)}{b - a} = \frac{\left[f(b) - f(a)\right] \left(g(b) - g(a)\right) - \left[g(b) - g(a)\right] \left(f(b) - f(a)\right)}{b - a} = \frac{f(b)g(b) - f(b)g(a) - f(a)g(b) + f(a)g(a) - f(b)g(b) + f(a)g(b) + f(b)g(a) - g(a)g(a)}{b - a} = 0.$$

Ho $h'(c) = \big[f(b) - f(a)\big]g'(c) - \big[g(b) - g(a)\big]f'(c)$ и това приравнено на 0 дава точно търсения резултат.

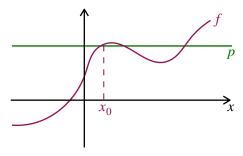
Формула на Тейлър

Идеята на формулата на Тейлър е следната: за дадена функция f(x), диференцируема достатъчен брой пъти в точка x_0 , вътрешна за дефиниционната ѝ област, да се намери полином от степен n, който "приближава добре" функцията f(x) в малка околност на x_0 .

Нека имаме някаква произволна функция f, която е достатъчно на брой пъти диференцируема в точка x_0 от дефиниционната област на f. Да допуснем, че знаем $f(x_0)$, $f'(x_0)$, $f''(x_0)$, $f^{(3)}(x_0)$, \cdots , тоест това за нас са константи, които знаем. Искаме да апроксимираме f в околност на x_0 с полином от n-та степен.

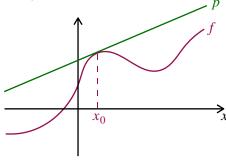
Първо ще вземем възможно най-грубото приближение – полином от нулева степен. След като ще имаме единствен член, който е константа, то поне да го вземем да е равен на f в точката x_0 , за да сме сигурни, че поне там сме апроксимирали правилно (и ако извадим късмет и на още няколко други места). Тоест искаме $p(x_0) = f(x_0)$, където p е полиномът, които искаме да построим. Нека тогава вземем $p(x) = f(x_0) = \text{const.}$

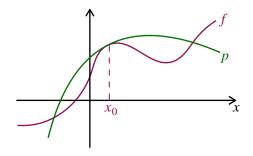
Това е най-доброто, което може да направим с полином от нулева степен в общия случай за f, която може да е всякаква. Но това е твърде ужасно приближение.

Нека добавим още ограничения. Искаме още $p'(x_0)=f'(x_0)$. Тогава може да вземем $p(x)=f(x_0)+f'(x_0)(x-x_0)$. Проверяваме, че са в сила $p(x_0)=f(x_0)$ и $p'(x_0)=f'(x_0)$.

Сега, p освен, че е равна на f в x_0 има и същия наклон като f в x_0 . Тоест ще изглежда по подобен начин (тангента към f в x_0):

Постигнахме по-добра апроксиация, но все още е твърде ужасна. Може би ще се справим по-добре, ако подсигурим равенство и на втората производна на p с тази на f. Искаме $p''(x_0)=f''(x_0)$ като запазим равенствата $p(x_0)=f(x_0)$ и $p'(x_0)=f'(x_0)$. Тогава нека $p(x)=f(x_0)+f'(x_0)(x-x_0)+\frac{1}{2}f''(x_0)(x-x_0)^2$.

Ако продължим по този начин ще приближим f в някаква околност на x_0 с p_n , където $p_n(x) = \sum_{k=0}^n \frac{f(x_0)}{k!} (x-x_0)^k$, което може да се разглежда като парциална сума на

$$q = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{f(x_0)}{k!} (x - x_0)^k$$

 p_n наричаме полином на Тейлър, q наричаме развиване в ред на Тейлър, а в частния случай при $x_0=0$ получаваме съответно полином и развиване в ред на Маклорен.

За да се оцени колко се различават стоиностите на полиномите на Тейлър в дадена точка x от стойността на функцията в същата точка, се въвежда величината $R_n(x) = f(x) - p_n(x)$, наречена остатъчен член. Тогава може да запишем формулата

$$f(x) = \sum_{k=0}^{n} \frac{f^{(k)}(x_0)}{k!} (x - x_0)^k + R_n(x)$$
, наричана обикновено формула на Тейлър. Очевидно

остатъчният член $R_n(x)$ представлява грешката във формулата $f(x) \approx p_n(x)$. Ето защо е необходимо да се изледва и оцени остатъчния член $R_n(x)$.

Нека да предположим, че функцията f притежава производни до (n+1)-ви ред включително в околност на точката x_0 . Да фиксираме точка x от тази околност и да разгледаме в затворения интервал, определен от точките x_0 и x, помощната функция

$$\varphi(t) = f(x) - \left(\sum_{k=0}^{n} \frac{f^{(k)}(t)}{k!} (x-t)^{k}\right)$$

$$= f(x) - f(t) - \frac{f'(t)}{1!} (x-t) - \frac{f''(t)}{2!} (x-t)^{2} - \dots - \frac{f^{(n)}(t)}{n!} (x-t)^{n}.$$

Това е същата формула като тази за R_n , но константата x_0 е заместена с променливата t. Оттук получаваме $\varphi(x_0)=R_n(x)$ и $\varphi(x)=0$.

Диференцирайки функцията $\varphi(t)$, имаме

$$\varphi'(t) = -f'(t) - \left(\frac{f''(t)}{1!}(x-t) - f'(t)\right)$$

$$-\left(\frac{f^{(3)}(t)}{2!}(x-t)^2 - \frac{f''(t)}{1!}(x-t)\right)$$

$$-\left(\frac{f^{(4)}(t)}{3!}(x-t)^3 - \frac{f^{(3)}(t)}{2!}(x-t)^2\right)$$
...
$$-\left(\frac{f^{(n+1)}(t)}{n!}(x-t)^n - \frac{f^{(n)}(t)}{(n-1)!}(x-t)^{n-1}\right)$$

След като съкратим всички двойки събираеми с противоположни знаци, получаваме

$$\varphi'(t) = -\frac{f^{(n+1)}(t)}{n!}(x-t)^n$$

Да положим $\psi(t)=(x-t)^p$, където p е естествено число, което ще изберем по-късно. За функциите $\varphi(t)$ и $\psi(t)$ прилагаме теоремата на Коши за интервала $[x_0,x]$ (или $[x,x_0]$, в зависимост от положението на x спрямо x_0) и виждаме, че в интервала (x_0,x) (или съответно (x,x_0)) съществува точка c, за която е изпълнено

$$\frac{\varphi'(c)}{\psi'(c)} = \frac{\varphi(x_0) - \varphi(x)}{\psi(x_0) - \psi(x)},$$

откъдето, използвайки стойностите за $\varphi(x_0)$ и $\varphi(x)$ и израза за $\varphi'(t)$, намерени по-горе, получаваме

$$R_n(x) = \varphi(x_0) = \frac{\varphi'(c)}{\psi'(c)} (\psi(x_0) - \psi(x)) = \frac{f^{(n+1)}(c)}{n!} (x - c)^n \cdot \frac{\psi(x_0) - \psi(x)}{\psi'(c)} =$$

$$= \frac{f^{(n+1)}(c)}{n!} (x - c)^n \cdot \frac{(x - x_0)^p - (x - x)^p}{((x - c)^p)'} = \frac{f^{(n+1)}(c)}{n!p} (x - c)^{n-p+1} (x - x_0)^p$$

Тази обща формула за остатъчния член се нарича формула на Шлемилх и Рош.

При p = n + 1 получаваме формула на Лагранж за остатъчния член.

П